

ad § 23. Marineministeriet.

Forslag af Gram, Chr. Jørgensen, C. Jensen, Thomsen, N. Andersen, Lindberg, Wilkens, Lindhardt, S. M. Petersen, Frølund, J. Pedersen, L. Schøler, Hass, Boesen, Brockdorff, Raben, Nagaard, Ettrup, Chr. Larsen og Jung:

k. Holmens og Søstøtthuset's Officerer samt civile Embedsmænd og Betsjente.

1. Holmen.

Den foreslaaede Summa forhøies med 800 Rbd. som personlig Gageforhøielse for 8 Oplyttsbetjente ved Holmen.

forkastedes med 41 Stemmer mod 30.

Formanden: Jeg skal derefter sætte under Forhandling § 25 med det dertil af Finantsministeren stillede Forslag, som findes paa Blad Nr. 20. Der er nu forløbet saa lang Tid, efter at dette Forslag har været omdeelt, at der ikke behøves nogen Billigelse fra Thingets Side til, at dette kommer under Forhandling.

Den ærede Finantsminister har Ordet.

Finantsministeren: Jeg antager ikke, at der behøves nogen videre Udvikling af dette Ændringsforslags Betydning efter den Behandling, som der gik forud for det iforgaars; jeg skal blot yderligere, end jeg dengang gjorde, tillade mig at fremhæve, hvorledes der med Hensyn til den Bemyndigelse, som efter dette Forslag vilde tilkomme Regjeringen, ikke kan siges at være givet Regjeringen fuldkommen frie Hænder i Henseende til Afvigelse fra de almindelige Pensioneregler, idet Bemyndigelsen kun angaaer saadanne Pensioner og Pensionstillæg, som staae i Forbindelse med den sidste Krig. Desforuden er den Indskrænkning fastsat, at Afvigelser kun kunne finde Sted i saadanne Tilfælde, hvor særdeles Omstændigheder maatte tale derved, og endelig ville disse Afvigelser i ethvert Tilfælde kun kunne finde Sted for den Deel af indværende Finantsaar, som endnu er tilbage, idet deres fortsatte Virkning vil være afhængig af, hvorvidt de ville finde Stadfæstelse ved den næste Finants-

lov, hvortil Forslag skal fremlægges i næste October tilligemed den sædvanlige Fortegnelse over de nye Pensioner og Pensionstillæg, som siden Rigsdagen sidst var samlet, ere komne til. Jeg har, som jeg allerede udtalte iforgaars, Grund til at antage, at det Slags Andragender, hvorom der her handles, langtfra ere saamange, som man talmindelighed her troer, men jeg tør imidlertid antage, at, enten de ere mange eller faa, vil det neppe være muligt, at de alle fuldkommen skulde være afgjorte til den Tid, Rigsdagen atter kommer sammen, og jeg vil derfor ikke ansee det for usandsynligt, at, hvis den Bemyndigelse, hvorpaa dette Ændringsforslag gaaer ud, indrømmes, vil dens Forlangelse for næste Finantsaar blive begjært, idet neppe alle de Andragender, om hvis Indrømmelse der kunde være Spørgsmaal, ville være særdivt behandlede inden den Tid. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at, naar Regjeringen skal udføre, hvad der er overdraget den ifølge en saadan Bemyndigelse, maa den gjøre det efter en derom anstillet nøagtig Undersøgelse, og Regjeringens Arbejde vil da blive det samme som det, der ifølge vedkommende Forslagsstillers Tanke var tiltænkt den Commission, der skulde nedsættes i den Anledning. Jeg troer nu vel ingenlunde, at Omfanget af Forretningerne vil blive meget stort, men for ethvert enkelt Andragendes Vedkommende vil Arbejdet blive det samme, og det er en Selvsølge, at Arbejdet udføres saameget omhyggeligere, som der skal forelægges Statsrevisionen til næste Rigsdag actmæssige Oplysninger om ethvert enkelt Tillæg, der er bevilget.

Lindberg: Saa tilbøielig jeg end kunde være til, at der blev taget alle mulige Billighedshensyn til, at disse Mænd, som have tjent i Hæren og som ansee sig for berettigede til at faae en højere Pension, kunde komme i Betragtning, saa har jeg dog Betænkeligheder ved nu at gaae ind paa at tiltræde det af den ærede Finantsminister stillede Ændringsforslag; thi det er tilbvisse i høj Grad betænkeligt for Rigsdagen ved 3die Behandling af Finantsloven at lade en saadan Sag første Gang komme frem. Der er ikke den allermindste Leilighed for Rigsdagen til at undersøge Sagen, og